

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Jeg synes, jeg skylder at svare hr. Søren Søndergaard på noget af det her, idet Det Radikale Venstre jo er med i det flertal, som accepterer, at adgangen til at klage over Flygtningenevnets afgørelse fjernes.

Vi mener stadig væk, at det vil have en ganske stor præventiv effekt mod dårlige og forkerte afgørelser, at Ombudsmanden bevarer sin egen drift-adgang, og jeg synes også, jeg vil slå fast, så ingen kan misforstå det, at der stadig kan klages over den administrative behandling af asylansøgerne. Der er nogle, der har ment, at en ny tamilsag ikke ville kunne tages op af Ombudsmanden på grund af det her. Det passer altså ikke, for den var i den administrative del af det.

Jeg håber, at hr. Søren Søndergaard og hans parti vil være med på det hold, som vil gøre alt, hvad det kan, for at sørge for, at der iagttages domstolslignende procedurer ved nævnet, og som måske også endda – det vil vi i hvert fald i Det Radikale Venstre – vil fortsætte bestræbelserne på at gøre det endnu mere domstolslignende. For det er rigtigt, at det i øjeblikket ikke er en domstol, men vi mener, det er domstolslignende i et sådant omfang, at det er acceptabelt og forsvarligt at foretage den ændring i klageadgangen, som vi her går ind for.

Margrete Auken (SF):

Adrenalin er en kostbar væske, så man skal passe på, hvem man giver adgang til den, og jeg må indrømme, at jeg var glad for, at hr. Bjørn Elmquist lige kom imellem, inden jeg svarede på hr. Søren Søndergaards ubehagelige indlæg.

Hr. Søren Søndergaard forholdt sig overhovedet ikke til det, vi havde lavet i dette lovforslag, nemlig at vi har udvidet Ombudsmandens kompetence ganske betydeligt, og det er det, det her har drejet sig om. Hr. Søren Søndergaard optrådte her, som om det havde drejet sig om at pille Flygtningenevnet ud af ombudsmandsloven, og det er hamrende usagligt, populistisk og plat; så er det sagt.

Jeg kan godt se, at hr. Søren Søndergaard mener, at han har stor fordel af – nu kommer han alligevel ind til min adrenalin, kan jeg høre, så må jeg hellere ned igen – at kunne gå ud og køre denne popsag, og det lyder næsten, som om hr. Søren Søndergaard hellere ser, at der på flygtningenes gravsten står, at de havde ret, end at han er villig til nu at benytte sig af de muligheder, vi faktisk har åbnet for i denne sag.

Lad mig sige allerførst: Vi er og forbliver meget tilfredse med, at vi har fået et bredt flertal for udvidelsen af Ombudsmandens kompetence, vi er glade for, at der ikke er andre end Enhedslisten, der mener, at det er en ubetydelighed, og vi har bøjet os for det argument, at der kun skulle være én ombudsmand.

Jeg kunne godt have været med til en viceombudsmand. Jeg synes ikke, det var så vigtigt, at vi skulle sige, at hvis vi ikke kunne få det, ville vi ikke have udvidelsen. Det er det, hr. Søren Søndergaard siger. Vi måtte ind og se på, hvad der var af store arbejdsområder, og der var Flygtningenevnet.

Når hr. Søren Søndergaard siger, at det havde været en vældig god beskyttelse af flygtningene, at de kunne klage til Ombudsmanden, er det jo ikke rigtigt. Et hav af sager er blevet indbragt, og det er i meget få, det har givet resultat, og de resultater, det har givet, har kun i meget sjældne tilfælde betydet bedre vilkår for asylsøgerne. Ombudsmanden har reelt fungeret som et umådelig langsommeligt gummitempel. Det kan man ikke bebrejde Ombudsmanden; man kan måske bebrejde os, at vi har et system, der er så dårligt.

Til det, vi nu har gjort, havde jeg egentlig håbet, at hr. Søren Søndergaard ville sige: O.k., jeg ville godt have været fri, men jeg vil tage del i arbejdet, for at det bliver forbedret. Det, vi har gjort, er, at vi har sikret Ombudsmandens egen drift. Det vil sige, at hr. Søren Søndergaards eksempel med den præventive virkning, som jeg er enig i, er der endnu, medmindre vi får en fuldstændig snorkovende ombudsmand, og det håber jeg ikke hr. Søren Søndergaard vil medvirke til for at få ret i sine uhyrligheder.

Det andet, vi har fået, er dette, at vi skal følge med. Det betyder jo ikke, at vi skal blande os i det daglige arbejde, og det ved hr. Søren Søndergaard også godt, men det betyder bl.a., at det udmærkede eksempel, hr. Søren Søndergaard har brugt, tog vi alvorligt i Retsudvalget. Hvis hr. Søren Søndergaard selv var med i det – men jeg tror, vi kan klare os uden – kunne det betyde, at vi nu begyndte at kigge på disse ting.

Jeg har talt med flere flygtningeorganisationer – jeg har ikke lyst til at sige hvem – og de er meget opsat på, at vi nu begynder at kigge på det her. En af grundene til, at der har været meget lidt kritik af det, vi har lavet, er, at de ikke vil støtte det offentligt, og det skal de heller ikke.